

ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΒΥΣΣΙΝΙΑΝ
ΟΜΟΡΡΩΝ ΠΟΤΑΜΩΝ ΤΟΥ ΝΕΙΔΟΥ

ΥΠΟ

ΣΑΜΟΥΗΛ ΒΕΪΚΕΡ

(Συνέχεια)

Καταδιώξεις λέοντος. — Ἐπιδειξιότης τοῦ Ἀγκάρ.
— Τίνοι τρόπον θηρεύουσι τὸν λέοντα διὰ τοῦ ξί-
φους. — Διαμελισμός βουβάλου. — Τεμάχιον ἐκ
λεκτὸν. — Ἰχνη ῥινοκέρωτος. — Ὁ σώζων ἐαυ-
τὸν σωθήτω. — Χόρτος πυρποληθεὶς. — Méhe-
déhet. — Δοπηραὶ ἀγγελίαι. — Οἱ Basés. —
Ἀπέχθεια ἢ ἐμπνέουσιν. — Ἀσεβειότης περὶ
τὴν κατὰγωγὴν αὐτῶν. — Διακριτικὸς αὐτῶν χα-
ρακτήρ. — Ἀπορεύουσι τὴν χώραν αὐτῶν. —
Ἐνέδρα. — Ἐξαίφνης ἐπίθεσις ῥινοκέρωτος. —
Ἀξία τοῦ δέρματος καὶ τοῦ κέρατος τοῦ ῥινοκέ-
ρωτος. — Μικρὰ πτηνά. — Πανουργίαι τοῦ κρο-
κοδείλου.

Πέριξ ἡμῶν, ὡς ἐν Delladilla, μεγά-
λαι καλάμαι ἔμενον ὀρθιαί καθ' ἃ μέρη
τὸ ἔδαφος ἦν βαθύ. Βουλόμενοι νὰ καύ-
σωμεν τὸν χόρτον τοῦτον, ὅστις οὐ μόνον
ἐμπόδια ἐπέφερεν ἀλλὰ καὶ ἐνθα ὁ ἐχθρὸς
ἠδύνατο νὰ ἐγκρύπτηται, ἀνεχωρήσαμεν
περὶ τὸν ὀρθρον, ἐν ᾧ οἱ οὐαρτὶ ἐπορεύ-
οντο πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ κροκοδείλου
αὐτῶν. Ἐπέβαιον ἐγὼ τοῦ Ἀγκάρ, τοῦ
ἀρίστου θηρευτικοῦ ἵππου μου.

Διελθόντες τὸν ποταμὸν καὶ τὴν παρ'
αὐτὸν ἐκτεινομένην ἀκαυθώδη λόχμην,
παρεγενόμεθα εἰς πεδιάδα τινὰ διατε-
μνομένην ὑπὸ θάμνων, ὅτε εἶδομεν δια-
κόσια μέτρα μακρὰν λέοντα μεγαλο-
πρεπῇ τὸν ὅποιον χαίτη δασεῖα παρί-
στανε κολοσσαῖον· διηυθύνετο ἡσύχως
πρὸς τὸν φωλεόν του. « Ἐλ ἄσσάτ ! »
(ὁ λέων) ἐψιθύρισαν οἱ ἀγκαζῖρ, ὧν τὸ
ξίφος ἐξῆλθε τῆς θήκης διὰ κινήματος
φυσικοῦ. Ταῦτοχρόνως οἱ ἵπποι διέδρα-
μον τὴν πεδιάδα.

Ὁ λέων δὲν μᾶς εἶχεν ἰδεῖ· ὅμως ἀ-
κούων τὴν ὀπλὴν τῶν ἵππων ἡμῶν, ἐπέ-
στη, ἤγειρε τὴν κεφαλὴν καὶ ἐθεάσατο
ἡμᾶς διατρέχοντας ἀκαρεὶ τὸ διάστημα.

Θεωρῶν ὅτι ἡ φυγὴ καθίστατο κατεπεί-
γουσα, ἤρξατο κηδῶν, ἐπισύρων τοὺς
ἵππους ἡμῶν ἀφεθέντας παντὶ τάχει.

Τρέχοντες οὕτω ἤδη ἀπείχομεν τοῦ
αἰλουροειδοῦς μόνον περὶ τὰ ὀγδοήκοντα
βήματα, ὅστις καίτοι τρέχων εὐκόλως,
ὑπελείπετο ἡμῶν κατὰ τὴν ταχύτητα.

Σκηνὴ θαυμασία ! Ὁ Ἀγκάρ ἦν ἄκρον
ὠκὺς καὶ ἐνόει κάλλιστα τὴν θήραν ἣν
εἶχε μάθει ὑπηρετῶν τοὺς ἀγκαζῖρ. Ὁ
καλπασμός αὐτοῦ ἦν ἐντελέστατος —
μακροὶ διασκελισμοὶ, εὐστροφοὶ καὶ στε-
ρεοὶ, εὐάρεστοι μὲν τῷ ἀναβάτῳ εὐχε-
ρεῖς δὲ αὐτῷ. Δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ ὀδηγῇ-
ται· ἐδίωκε τὸ θηρίον ὡς κύων ῥινηλά-
της καὶ διευθύνετο καθ' αὐτὸν ἐν μέσῳ
τῶν δένδρων, ἀποφεύγων ἐπιμελῶς τὰ
πολυπληθῆ στελέχη καὶ ἐκλέγων τὸ μέ-
ρος καθ' ὃ οἱ κλάδοι θὰ μοὶ ἐπέτρεπον
τὴν διάβασιν.

Ἐν διαστήματι πέντε λεπτῶν ὁ λέων
εἶχε διωχθῇ διὰ τῆς πεδιάδος καὶ μόνον
μέτρα τινὰ ἀπείχομεν τοῦ δάσους ὅτε,
καθ' ἣν στιγμὴν ὁ πρεσβύτερος τῶν
Ξερὶφ καὶ ὁ Ἀβού-Λὸ κατελάμβανον
αὐτὸν ἐκάτερος ἐτέρωθεν, ὁ λέων εἰσε-
πήδησεν εἰς τὸ βάθος χαράδρας καὶ ἐγέν-
ετο ἄφαντος ἐν τοῖς θάμνοις ὑφ' ὧν ἡ
ἄβυσσος ἐκαλύπτετο.

Δυσηρεστήθην ἄκρως· ἡ πάλῃ θὰ ἦτο
ἐνδοξος καὶ ἐπεθύμουν ἀπὸ πολλοῦ νὰ
ἴδω προσβαλλόμενον τὸν λέοντα δι' ὀ-
πλου ἀγχεμάχου. Οὐχ ἦττον δ' ἐμοῦ
ἐλυπήθησαν ὁ Ταχέρ καὶ ὁ Ἀβού-Λὸ,
οἵτινες διεβεβαίουν ὅτι θὰ ἐφόνευον τὸ
θηρίον. Τὸ σχέδιόν των ἦτο νὰ διατηρη-
θῶσιν ἐκατέρωθεν τοῦ λέοντος ἐν ἀπο-
στάσει μέτρων τινῶν· ἐνῷ τὸ θηρίον θὰ
ἐφώρμα κατὰ τοῦ ἐτέρου αὐτῶν, ὁ ἕτε-
ρος θὰ διέτεμνεν αὐτοῦ τὴν ὀσφύν διὰ
τοῦ ξίφους.

Θηρευτῆς ἐπιτήδειος, ἔλεγον, δύναται
ν' ἀμύνηται καὶ ὅτε ἔτι ὁ λέων ἐπήδησεν
ἐπὶ τα ὀπίσθια τοῦ ἵππου· ἀρκεῖ πρὸς
τοῦτο νὰ πλήξῃ ὀπισθεν. Ἀλλὰ μεγά-
λως κινδυνεύει ὅταν ὁ ἐχθρὸς ἐπιστηρί-
ζηται εἰς τὰς βάτους καὶ στρέφεται ὀ-
πως ἀντιστῇ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει
οἱ ἀγκαζῖρ ἀποτελοῦσι κύκλον, βαίνουνσι

κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν ἐχθρὸν ὅστις ἐ-
φορμᾷ καὶ πλήττεται καθ' ἣν στιγμήν
ἐπανέρχεται. Κατὰ πᾶσαν μάχην, ὁ
θάνατος τοῦ λέοντος ἐστὶ βέβαιος, ἀλλὰ
καὶ δὲν εἶναι σπάνιον νὰ τρωθῇ ἵππος
ἢ ἄνθρωπος ἐν τῇ πάλῃ, ἐνίστε δ' ἀμφό-
τεροι τραυματίζονται, ἐστὶν ὅτε μάλι-
στα πολλοὶ φονεύονται.

Μικρὸν ὕστερον εἶχον ἀποκτείνει ἕνα
βούβαλον. Οἱ ἀγκαζῖρ μου ἐξέδαρον τὸ
ζῶον ἐπιμελῶς καὶ διήρεσαν τὴν δορὰν
κατὰ τινα μέτρα, ἵνα ἐξ ἐκάστης μερί-
δος δύναται νὰ κατασκευασθῇ ἄσπις.
Οἱ ἄλλοι, ἐν τοσοῦτῳ, διεμέλιζον τὸ
ζῶον καὶ παρεσκεύαζον τὴν συνήθη εὐω-
χίαν, τουτέστι διανοίξαντες τὴν γαστέ-
ρα, τὴν ἐπότιζον διὰ τῆς χολῆς τῆς
ὁποίας ἐπίεζον τὴν κύστιν ἵνα μηδὲν ἀ-
πολέσωσιν. Οὕτω παρασκευασθὲν τὸ
βάναυσον, τέμαχος κατεβίβρωσκον ὦμόν
πάραυτα.

Τὸ κρέας ἐτέθη ταχέως ἐπὶ τῶν κα-
μήλων, καὶ ἐπανήλθομεν εἰς τὸ σχέδιον
τῆς ἐμπρήσεως. Ὡφείλομεν νὰ κατευ-
θυνθῶμεν πρὸς ἕν μέρος ὅπου τὸ ἔδαφος
ἦν κεκαλυμμένον ὑπὸ καλάμης.

Διηρχόμεθα ἄλσος τι σχεδὸν κεκρυμ-
μένον ἐν τῷ χόρτῳ, τόσον ἦν οὗτος ὑψι-
τενῆς, ὅτε, προηγούμενος τοῦ σώματος,
συνήρτησα ἱχνη ῥινοκέρωτος.

Οἱ τύποι ἦσαν τόσον πρόσφατοι, ὥσ-
τε τὰ ζῶα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ᾧσι πο-
λὺ μακράν. Ἐφερον μετ' ἐμοῦ δύο ἐκ
τῶν ἐμῶν τακρουρὶ καὶ Μωάμεθ τὸν ἵπ-
ποκόμον, ὅστις, τυχούσης περιπτώσεως,
ᾧφείλε νὰ κρατῇ τὸν ἵππον μου. Ἡ πο-
ρεία ἦτο δύσκολος εἰς τοὺς ἀνθρώπους
ἐτι μᾶλλον ἢ εἰς τὰ ζῶα, ἔνεκα τῶν ὑ-
περόγκων λίθων, τῶν ἐν τῷ χόρτῳ ἀ-
φανῶν.

Ἐστημεν, ζητοῦντες τὴν θέσιν ἣν ἦτο
δυνατὸν νὰ κατέχωσιν οἱ ῥινοκέρωτες
καὶ διαλογιζόμενοι πόσον ἤθελεν εἶναι
δυσάρεστον εἶναι τυχὸν ὡσφραίνοντο ἡ-
μῶν, ὅτε ἠκούσαμεν τὰς ἱκανῶς γνω-
στάς κραυγὰς οὐὶφ! οὐὶφ! οὐὶφ! εἰς
τὰς ὁποίας ἐπηκολούθησε θύελλα ἀνὰ
μέσον τοῦ ὑψιτενοῦς χόρτου καὶ τῶν
ἀκανθῶν ταῦτοχρόνως εἶδομεν δύο τῶν

τεραστίων τούτων θηρίων ἐπερχόμενα
κατ' εὐθείαν καθ' ἡμῶν.

Ὁ σώζων ἑαυτὸν σωθήτω! Μόλις ἡ-
δυνάτο τις νὰ στραφῇ καὶ ἴδῃ ὀπίσω
αὐτοῦ. Ὡρυξα διὰ τῶν πτερυιστήρων
μου τὰς λαγόνas τοῦ Ἀγκάρ, ἔδραξα
αὐτὸν ἐκ τοῦ τραχήλου, ἔθηκα ἐν ἴσῳ
πρὸς τὸν ὦμόν του τὴν κεφαλὴν μου κα-
λῶς προασπιζομένην ὑπὸ τοῦ κυνηγετι-
κοῦ περικεφαλαίου μου, καὶ ἐγκαταλεί-
πων ἑμαυτὸν εἰς τὴν θείαν Πρόνοιαν καὶ
τὴν χρηστότητα τοῦ ἵππου μου, φεύγω
ὑπὲρ τοὺς βράχους καὶ τὰ πίπτοντα
δένδρα, διὰ τῶν τριβόλων καὶ τῆς καλά-
μης, μετὰ τῶν καταχθονίων τεράτων
ὀλίγα βήματα κατόπιν μου.

Εἶχον τὸν συριγμόν των ἐν τῷ ὧτί
μου, ἀλλὰ καὶ ὁ ἵππος μου ἐξ ἴσου ἤ-
κουεν αὐτοῦ, καὶ ὁ ἄλκιμος θηρευτῆς
ἵπτατο παρὰ τὰ προσκόμματα ὑπερπη-
δῶν φραγμοὺς καὶ πετρώματα, βυθιζό-
μενος ὑπὸ τὰς ἀκάνθας, παρεκτρεπόμε-
νος ὡς λαγῶς.

Οἱ ἀγκαζῖρ εἶχον διασπαρῇ· ὁ Μωά-
μεθ εἶχε προσβληθῇ ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν
ῥινοκέρωτων· οἱ λοιποὶ ἀνέβαινον ἐπὶ
τοὺς βράχους τῇ βοηθείᾳ τῆς προσωμί-
δος τῶν караβινῶν· οὐδέποτε τροπὴ
ὑπῆρξε πληρεστέρα.

Ἐξελθὼν τῆς λόχμης προσεΐδον ὀπί-
σω μου. Ἰδὼν τοὺς ῥινοκέρωτας ἐξακο-
λουθοῦντας τὸν δρόμον των κατ' εὐθείαν
γραμμὴν, ἐπειράθην νὰ τοὺς καταδιώ-
ξω, ἀλλ' οὐδὲν κατορθωτόν. Θαυμασιὸν
δὲ ὅτι ὁ ἵππος μου ἠδυνήθη νὰ τοὺς δια-
φύγῃ ἐπὶ τοιούτου ἐδάφους.

Εἰ καὶ τὰ ἐνδύματά μου ἦσαν ἐκ
στεγανοῦ ἀραβικοῦ ὑφάσματος, ὑφά-
σματος ἐκ βάμβακος τὸ ὁποῖον σπα-
νίως σχίζεται καὶ μόνον μίαν ἀποβάλ-
λει κλωστήν ὅταν εἰς τὰς ἀκάνθας πε-
ριπλεχθῇ, εὐρισκόμην σχεδὸν γυμνός.
Ὁ ἐπενδύτης μου ἦτο εἰς ῥάκη καὶ κα-
θόσον ἔφερον χειρίδας ἐκτεινομένας μό-
νον μέχρι τοῦ ἀγῶνος, τὸ αἷμα ἔρρεεν
ἐκ τῶν βραχιόνων μου. Εὐτυχῶς εἶχον
δράξει τὸν τράχηλον τοῦ ἵππου μου,
ἄλλως αἱ ἀκανθαι θὰ μὲ ἀπέσπων τοῦ
ἐφ' ἱππίου.

Πάντες οἱ ἐμοὶ, ἦσαν ἐπίσης διεσχι-
σμένοι καὶ μωλωπικοί· τινὲς εἶχον πέ-
σει ἐπὶ κεφαλὴν ἐν μέσῳ τῶν βράχων,
ἄλλοι εἶχον τραυματισθῆ κατὰ τὴν κνή-
μην. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Μωάμεθ, ὁ ῥινό-
κερως ὅστις δὲν τὸν ἔβλεπε τὸν εἶχευ
ἀνατρέψει οὐχὶ διὰ τοῦ κέρατος, ἀλλὰ
διὰ τοῦ ὤμου καὶ μᾶλλον τὸν εἶχε φο-
βήσει ἢ βλάψει. Συλλήβδην, οἱ πάντες
εἶχομεν ἀκινδύνως.

Ἀπόφασιν ἔχων νὰ καύσω τὸν χόρ-
τον, διέθηκα κλιμακηδὸν τοὺς ἀνθρώ-
πους μου ἐπὶ γραμμῆς ἐκτεινομένης
ἐπὶ ἐν περίπου μίλιον καὶ διέταξα
αὐτοὺς νὰ πυρπολήσωσι τὴν καλάμην
κατὰ διαφόρους θέσεις. Αἱ φλόγες ἀνυ-
ψώθησαν βρυχώμεναι καὶ μετὰ ταχύ-
τητος καταπληκτικῆς. Μαστιζομένη
ὑπὸ τοῦ ἀπαρκτίου, σφοδρῶς πνέοντος,
ἡ γραμμὴ πυρὸς διεδόθη κατὰ πάσας
τὰς διευθύνσεις, καταβιβρώσκουσα τὸν
χόρτον εὐφλεκτον ὡς ἀγαρικόν.

Διέβημεν αὖθις τὸν ποταμὸν ὅπως
ἀποφύγωμεν τὰς φλόγας, καὶ ἐτράπη-
μεν τὴν αὐτὴν ὁδὸν τοῦ ἐπαυλισμοῦ.
Πορευόμενος ἐπυροβόλησα λίαν μακρό-
θεν κατὰ βουβάλου δὲ ἐτραυμάτισα
ἀφυῶς. Ἀναθεὶς τὸν ἵππον μου εἰς ἓνα
τῶν θηρευτῶν, ἐπεχείρησα νὰ ἐπικατα-
λάβω ὥραϊον méhédehet (redunca el-
lipsyprimnaa) εὐρισκόμενον βήματά τινα
μακρὰν ἀγέλης, τὴν ὁποίαν ὑπετέλει
μικρὸς ἀριθμὸς ἀτόμων, καὶ ἥτις ἴστα-
το ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὑψώματος, ὅπισθεν
τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον τρίβοι. Ὡρισα
ὡς προστέγασμα μικρὸν θάμνον, εἰς τὸν
ὁποῖον κατῴρθωσα ν' ἀφίχθῶ ἀπαρα-
τήρητος, καὶ ὅστις ὑπῆρχε μακρὰν τοῦ
ζώου ἑκατὸν εἴκοσι περίπου μέτρα.

Ἐσκόπευσα κατὰ τὸν ὤμον διὰ τῆς
μικρᾶς μου караβίνης· τὸ ζῶον μετὰ
τινα πηδήματα κατέπεσε νεκρόν. Τὰ
ἄλλα τὸ ἐθεώρησαν κατὰπληκτα καὶ
διὰ τῆς δευτέρας σφαίρας μου κατέβα-
λον ὅπερ ματ' ἀρχὰς ἐξέλαβον ὡς θή-
λειαν· ἦν νέος ἄρρην.

Ὁ méhédehet, waterbok τῆς νοτίου
Ἀφρικῆς, ἔχει τὴν χροιάν τῆς ἐλάφου·
ἔχει τὴν τρίχα ἔτι τραχυτέραν καὶ δα-

συτέραν ἢ αὕτη, καὶ δὲν ὑστερεῖ κατὰ
τὴν καλλονήν. Τὸ ἀνάστημά του εἶναι
τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ τοῦ τραγελάφου στρε-
ψικέρωτος. Ἐν μέτρον καὶ τριάκοντα
δύο ἑκατοστημόρια. Τὰ κέρατά του εἰ-
σὶν ἐλικοειδῆ καὶ μικρὸν τι ἐπίκυστα.
Ἡ θήλεια ἔχει ἄοπλον τὴν κεφαλὴν ὡς
ἡ τοῦ τραγελάφου στρεψικέρωτος, καὶ
ἔστι λίαν παρεμφερὴς πρὸς τὴν θήλειαν
ἱππέλαφον (Sambag) τῶν Ἰνδιῶν.

Ἡ νύξ ἐπήρχετο ὅτε ἀφικόμεθα εἰς
τὰς φυλακάς· ἐπεκράτει ἐκεῖ ταραχὴ
τις. Οἱ οὐαρτὶ εἶχον ἀνεύρει τὸν κροκό-
δειλὸν των καὶ καταλάβει αὐτόν· ἀλλὰ
λυπηρὰ ἀνηγγέλθησαν παρὰ τῶν ἡμε-
τέρων σκοπῶν οἵτινες εἶχον παρατηρή-
σει ἐκ τῶν τῆς φυλῆς τοῦ Basés ἐπὶ πολ-
λῶν σημείων, καὶ σύμπασα ἡ συμμο-
ρία ἐπεθύμει μεγάλως νὰ ἐπανέλθῃ εἰς
Delladilla.

Ὅτε, βουλόμενος νὰ κατασκοπήσω
τὸν Σεττίτην, ὅστις διέρχεται τὴν χώ-
ραν τῶν Basés, ἐζήτησα νὰ πληροφο-
ρηθῶ περὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ταῦτά
πανταχοῦ μοὶ ἀπεκρίναντο. « Χώρα ἀ-
γρία καὶ ἀνεξάρτητος, οἰκουμένη ὑπὸ
φυλῆς θηριώδους, ἥτις αἶρει χεῖρα κατὰ
πάντων ἀνθρώπων· φυλῆς μισητῆς, ἥτις
θεωρεῖ πολεμίους πάντας τοὺς γειτνιά-
ζοντας αὐτὴν καὶ ἥτις βιοῖ ἐν ἀσφαλείᾳ
ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτῆς ἔνθα προκαλεῖ τοὺς
ἐχθρούς της. »

Τὸ Basé ἐστὶ μέρος τῆς Ἀβυσσινίας,
ἀλλὰ τὴν καταγωγὴν τῆς κατεχούσης
αὐτὸ φυλῆς σκότος περιβάλλει. Εἶναι
ἄρα λείψανον τῆς τῶν Αἰθιόπων φυλῆς
ἥτις κατεῖχε τὴν χώραν πρὸ τῆς τῶν
Ἀβυσσινῶν ἐλεύσεως, ἢ εἶναι τμήμα
τῶν οὐλοτρίχων φύλων τὰ ὁποῖα ἐνδια-
τρίβουσιν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὀχθῆς τοῦ
κυανόχρου Νείλου; Ἀγνοεῖται. Τοῦτο
μόνον δυνάμεθα εἰπεῖν ὅτι οἱ Basés φέ-
ρουσι τὸν αὐτὸν διακριτικὸν χαρακτήρα
μετὰ τῶν κατοίκων τοῦ Φαζόκλ. Τὸ με-
λάντατον αὐτῶν δέρμα καὶ ἡ βοστρυχώ-
δης καὶ λασία αὐτῶν κόμη καθιστᾷσιν
αὐτοὺς ὁμοίους πρὸς τοὺς μαύρους, ἀλλ'
οὔτε πλατύρρινες εἶναι οὔτε ἔχουσι τὴν
σιαγόνα προέχουσαν.

Καίτοι τῶν γειτόνων αὐτῶν μέγα ὑπερεχόντων, οἱ Basés οὐδέποτε ὑπεδουλώθησαν καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καταδουλωθῶσιν ὀριστικῶς. Ὀπλισμένοι μόνον διὰ λόγχης, ἀλλὰ θαρρόντες εἰς τὴν ἄκραν αὐτῶν εὐστροφίαν, ἔτι δὲ μᾶλλον εἰς τὰ ἐμπόδια τὰ προφυλάσσοντα τὴν κατοικίαν των δὲν ἐπιπίπτουσιν ἐπὶ τοῦ ἐχθροῦ ἢ λάθρα. Οἱ κατάσκοποι αὐτῶν, οἱ ἀπαύστως περιφοιτῶντες, παρεισρέουσιν ἀπαρατήρητοι ὥς ἡ λεοπάρδαλις, καὶ ἡ προσβολή των, αἰετοποτε λαθραία, εἶναι ἀμεταβλήτως ἐξαίφνης ἐπίθεσις. Νικηταὶ ἢ ἡττηθέντες, φεύγουσι δι' ἴσης ταχύτητος καὶ εἰσέρχονται εἰς τοὺς φωλεοὺς των.

Ἐπειδὴ μόνον γυναῖκας καὶ παῖδας δύναται τις νὰ συλλάβῃ ὥς λείαν παρ' αὐτοῖς, ἀποφεύγουσι καθόλου τὴν χώραν των, καὶ μόνον προσπελάζουσιν αὐτῇ ἐπὶ τῇ μεμελετημένῃ προθέσει νὰ διαρπάσωσι δούλους, ἢ ἐπὶ σκοπῷ θήρας, τοῦθ' ὑπερ ποιοῦσιν οἱ Ἀγκαζίρ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, εἰς συμβῇ συμπλοκή, χάρις τῆς ζωῆς οὐ δίδονται ἑκατέρωθεν διαπολεμοῦσι πόλεμον μέχρι θανάτου.

Οἱ θηρευταὶ μου δὲν ἐφοβοῦντο βεβαίως τοὺς Basés. Καὶ ἂν ὤφειλον νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ λεγεόνων. Ὁ Ἀβού Δο, ὁ Ταχέρ-Νούρ καὶ ὁ Σολιμάν θὰ ἐπέπιπτον ἐπ' αὐτῶν ξιφῆρεις μετ' ἀληθοῦς χαρᾶς, ἀλλ' οἱ λοιποὶ ἐκ τῆς συμμορίας ἦσαν σφοδρῶς συγκεκινημένοι. Αὐτοὶ οὗτοι οἱ Τακρουρί, καίπερ κατὰ τινας ἐπόψεις ἀνδρειότατοι, ἐφαίνοντο μικρὸν θαρρόντες.

Ἐπειδὴ εἶχον σχεδὸν περατώσει τὴν διερεύνησιν ταύτην τῶν μερῶν, ἀπεφασίσθη ὅτε θ' ἀπεστρατοπεδεύομεν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν καὶ θὰ ἐπανηρχόμεθα εἰς τὸν πρότερον ἡμῶν ἐπαυλισμόν. Τοῦτο ἤρκεσεν ἵνα καταπραῦνῃ τοὺς φόβους.

Μέλλοντες ν' ἀναχωρήσωμεν, ἠθέλησα νὰ θηρεύσω ὑστάτην φοράν ἐν τοῖς πέριξ. Μακρὰν τριακόσια βήματα ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου ὑπῆρχεν ἀτραπὸς δι' ἧς τὰ ζῶα ἐπορεύοντο εἰς τὸν

ποταμὸν ἀνὰ πᾶσαν πρωΐαν ἀπὸ τῆς ἐβδόμης πρὸς τὴν ἐννάτην ὥραν.

Εἶχον ἤδη φονεύσει πολλοὺς αἰγάγρους τοποθετηθεὶς ὅπισθεν βράχου κειμένου ἐγγὺς τῆς ποτίστρας. Ἐνέδρευσα ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, καὶ εἶδον εὐθὺς ἀφικνούμενα πλήθη βουβάλων, στρεψικερῶτων, κεμάδων, καὶ δορκάδων μελανογράμμων πρὸς τούτοις δύο στρουθοκαμήλους, θήραμα σπανιώτατον ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ὥς κρίνω ἐκ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ ὃν αὐτόθι εἶδον. ἀνῆρχαντο αὐταὶ ἐνεργῶς τὴν ὕχθην, ἀκολουθούμεναι ὑπὸ τῶν ἄλλων ζώων καὶ διήλθον ὀγδοήκοντα βήματα μακρὰν τοῦ προστεγασματοῦ μου. Εἶχον τὴν μικρὰν μου караβίαν καὶ ἐπῆλθέ μοι πόθος νὰ πυροβολήσω δις καθ' ἑνὸς στρουθοκαμήλου καὶ ἐνὸς βουβάλου.

Ἀμφότεροι ἔπεσον. ὁ αἰγαγρος εἶχε φονευθῇ βληθεὶς κατὰ τὸν λαιμὸν διαμπαξ. ἀλλ' ὁ στρουθοκάμηλος, ὅστις ἦν ὠραῖος ἄρρην, ἠνωρθώθη πάραυτα καὶ εἰς φυγὴν ἐτράπη μετὰ τῆς θηλείας αὐτοῦ μεθ' ὅσης ταχύτητος ἐπέτρεψαν αὐτῷ τὰ μακρὰ του σκέλη.

Ἐλυπήθην ἄκρως. Ἀπατηθεὶς ὑπὸ τῆς ὠκύτητος τοῦ ζώου, εἶχον πυροβολήσει πολὺ ὑπίσω.

Βουλόμενος νὰ ἐπανορθώσω τὴν ἀνεπιτηδειότητα ταύτην, ἔδραξα τὴν караβίαν ἣν μοὶ ἔτεινεν εἰς τῶν ἐμῶν, καὶ ἐφόνευσά καὶ ἄλλον βούβαλον, σὺραγούντα ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀγέλῃ.

Ἐπειράθην νὰ ἐπικαταλάβω τὸν στρουθοκάμηλόν μου. ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθην ν' ἀνεύρω αὐτοῦ τὰ ἵχνη ἐν μέσῳ τῶν βράχων.

Ἀναβὰς τότε τὸν Ἀγκάρ, διέβην τὸν ποταμὸν, ἐν συνοδίᾳ μετὰ τοῦ Ταχέρ-Νούρ, τοῦ σαγηνευτοῦ μου, καὶ τῶν Τακρουρί, τῶν φερόντων τὰς караβίνας μου, καὶ ἐπορεύθην κατ' εὐθείαν ἐναντὶ μου.

Τὸ ἔδαφος, τοῦ ὁποίου τὸ πῦρ εἶχε καταναλώσει τὸν χόρτον, ἦν κεκαλυμμένον ὑπὸ τέφρας μελαίνης, ἔνθα τὰ ἵχνη τῶν ζώων ἐφαίνοντο εὐκρινῶς.

Εἶχον διανύσει τέσσαρα περίπου

μίλια, ἀκολουθούμενος, ὡς αἶψα, ὑπὸ
 ζεύγους καμήλων, φερουσῶν σχοινία,
 ἀσκούς πλήρεις, κτλ. ὅτε εἶδομεν ῥινο-
 κέρωτα, ὄντα μόνον ἐν τῷ μέσῳ ἀδέν-
 δρου τινὸς μέρους δάσους. Ἐτοποθέτη-
 σα τοὺς ἑμοὺς ὅπου νὰ μὴ φαίνωνται
 τοῖς ἀνέθηκα τὸν ἵππον μου, καὶ, ὑπὸ
 μόνου τοῦ Ταχέρ συνοδευόμενος, ἡρξά-
 μην συνελαύνων τὸ ζῶον, τὸ ὁποῖον,
 τριάκοντα καὶ πέντε βήματα μακρὰν,
 ἔλαβε τὴν πρώτην σφαῖραν κατὰ τὸν
 ὦμον· ἐστράφη ἐνεργῶς, ἀναζητοῦν διὰ
 τοῦ βλέμματος πόθεν προῆλθεν ἡ πλη-
 γή του· εἶτα, μὴ βλέπον τὸν πλήξαντα
 αὐτὸ, ἀφίκετο εἰς τὸ πρέμνον δένδρου
 πλατυκορύφου καὶ κατεκλίνθη ἅμα ἐκεῖ
 ἀφικόμενον. Ἦτο τοῦτο ἀπόδειξις ὅτι
 τὸ τραῦμα ἦν δεινόν. Ἀνορθωθείς ἐπὶ
 τῇ προσεγγίσει μου, ὁ ῥινόκερος εἶδε
 τὸν Ταχέρ καὶ ἔστρεψε πρὸς ἐμὲ τὴν
 πλευράν. Ἠρξάμην τρέχων, ὥρμησεν
 ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' ἤδη εἶχον πυροβολήσει.
 Ἐμελλον νὰ πυροβολήσω καὶ τρίτην
 φοράν, ὅτε ἐστράφη περὶ ἑαυτὸν ἐκ-
 πέμπων κραυγὴν ὀξεῖαν καὶ ἔπεσεν
 ἐπιπλεύρως. Ἐβαλον κατ' αὐτοῦ λίθον·
 ἦν ἤδη νεκρός.

Οὐδὲν ἄλλο ζῶον ἐκδέρεται εὐκολώ-
 τερον· τὸ δέρμα αὐτοῦ ἐστὶν οὕτω τε-
 ταμένον ὥστε ἀποσπᾶται τῆς σαρκὸς
 ὡς ἐκλεπίζεται πορτοκάλλιον. Μετὰ δύο
 ὥρας, οὐ μόνον ἡ δорὰ τοῦ ἡμετέρου εἶχεν
 ἀφαιρεθῇ καὶ διαιρεθῇ εἰς τμήματα
 ὅποια ἠθελήσαμεν ἀλλὰ καὶ εἶχεν ἤδη
 προσαρτηθῇ ἐπὶ τῶν καμήλων μετὰ τῆς
 κεφαλῆς καὶ τῆς ἀναγκαίας ποσότητος
 κρέατος ὅπως ἀπαρτισθῇ τὸ φορτίον.

Ἐνὸς ῥινοκέρωτος ἡ δорὰ παρέχει τὴν
 ὕλην ἑπτὰ ἀσπίδων. Ἐκάστη τῶν μερί-
 δων τῶν πρὸς ταύτην τὴν χρῆσιν προω-
 ρισμένων πωλεῖται δύο ταλλήρων, δυ-
 ναμένων φράγκων δέκα καὶ τινων ἑκα-
 τοστών. Τὸ κέρας τοῦ αὐτοῦ ζώου τιμᾶ-
 ται ἴσης ἀξίας, ἐν Ἀβυσσινίᾳ, δέκα
 φράγκων ἢ λίτρα· ποιοῦσιν ἐξ αὐτοῦ
 λαβὰς ξίφους λίαν ζητητάς.

Ἐπανήλθεν βραδέως βαδίζων παρὰ
 τὸν ποταμόν. Πλήθος μικρῶν πτηνῶν
 ἐπεκάλυπτον τὰς φυλλοκόμους παρα-

φυάδας, αἰτίνες, κατὰ τινὰς θέσεις,
 φύονται ἐπὶ τῶν ὀχθῶν. Τὸ βάρος τοῦ
 πλήθους κλίνει τὸν κλάδον μέχρι τῆς
 ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος· μέλλουσι νὰ
 ὑδρευθῶσι καὶ πάντα τὰ ῥάμφη δι-
 δοῦσιν εἰς τὸ ρεῦμα φίλημα ταχύ· τὰ
 δύστηνα ταῦτα μικρὰ ὄντα οὐδέποτε
 ἡσυχάζουσιν· οἱ κροκόδειλοι καὶ οἱ ἰχθύς
 τὰ συναρπάζουσιν ἀποπειρώμενα νὰ
 πίωσι, τὰ ἀρπακτικὰ τὰ διώκουσιν ἀ-
 παύστως. Ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, πᾶν
 πλάσμα ἀσθενὲς ἐστὶν ἄθλιον.

Δὲν φαντάζεται τις πόσον ὁ κροκό-
 δειλὸς ἐστὶ πανοῦργος· τοῦτο καταφαί-
 νεται ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν προσβάλλει
 τὰ πτηνὰ ταῦτα. Τὰ ἄθλια μικρὰ γι-
 νώσκουσι κάλλιστα τὸν ἀπειλοῦντα αὐ-
 τὰ κίνδυνον, καὶ, αἶψα ἔτοιμα νὰ φύγω-
 σι, προσπαθοῦσι ν' ἀποφύγωσιν αὐτὸν
 ἀφιπτάμενα. Ἀνάγκη τότε ὁ κροκόδει-
 λος νὰ τὰ ἐνθαρρύνῃ· φαίνεται λοιπὸν
 ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, καὶ μέ-
 νει ἐκεῖ καθ' ἡσυχίαν, ὡσανεὶ εἶχεν ἐλ-
 θεῖ κατὰ τύχην. Ὅταν ἴδῃ ὅτι σύμπα-
 σα ἡ ἀγέλη προσβλέπει αὐτὸν, ἀπέρχε-
 ται μετ' ἡθους ἀδιαφορίας, καὶ, αἶψα
 ἐπιπολῆς, ἀφικνεῖται εἰς σημεῖον
 ἀπέχον. Τὰ μικρὰ πτηνὰ, τὰ ὅποια εἶχον
 ἀναχωρήσει φρονίμως ἐκ τῆς ὀχθῆς, πι-
 στεύοντα ὅτι ἐξέλιπε πᾶς φόβος, ἐπα-
 νέρχονται εἰς τοὺς κλάδους τοὺς ὁποί-
 ους κατέλιπον, καὶ ἐπωφελοῦνται ταύ-
 την τὴν στιγμήν ὅπως καταβρέξωσι τὰ
 ῥάμφη αὐτῶν ἐν τῷ ποταμῷ. Ἀλλ' ἐνῶ
 ὑπερχαίρουσιν ὅτι δύνανται νὰ παύσωσι
 τὴν δίψαν των, ὁ ἐχθρὸς λαθὼν αὐτὰ
 γίνεται ἄφαντος. Αἰφνης ὑπανοίγεται
 τὸ ὕδωρ, καὶ στόμα τεράστιον, ὅπου
 καταβροχθίζονται δωδεκάδες τινὲς θυ-
 μάτων, ἐπισημαίνει τὴν ἀπρόοπτον ἐ-
 πάνοδον τοῦ τέρατος, τὸ ὁποῖον κατα-
 δυσάμενον λάθρα, ἦλθε ταχεῖα τῇ νήξει
 νὰ τοποθετηθῇ ὑπὸ τοὺς πολυφύλλους
 κλάδους ἔνθα τὰ πτηνὰ ἀπηworοῦντο
 βοτρυδόν.

Οὕτως αἶψα τεχνάζεται. Ἀμα ἰδὼν
 γυναῖκα ἀντλοῦσαν ὕδωρ, ζῶον πίνον,
 καταδύεται πάραυτα, ἀναφαίνεται διελ-
 θὼν ἑκατοντάδα μέτρων καὶ οὕτω προ-

αεγγίσας πρὸς τὸν σκοπὸν εἶτα ῥίπτει βλέμμα ἐπὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιθυμίας του, καταδύνει αὐθις, καὶ ἀφικνεῖται ἀκριβῶς εἰς τὸ μέρος ὑπεράνω τοῦ ὁποῖου τὸ πρόσωπον ἢ τὸ ζῶον κύπτει. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει συναρπάξει πάραυτα τὸ θῦμά του· ἐὰν δὲ τύχῃ ὧν ἐπιπλεύρως πρὸς αὐτὸ, τὸ πλήττει διὰ τῆς οὐράς πρὶν ἢ τὸ δράξῃ διὰ τοῦ στόματος.

Ἐὰν ἡ ἄγρα ἦναι ὀγκώδης, τὸ τέρας δὲν τὴν κατεσθίει παρευθὺς, ἀλλὰ τὴν φέρει ἐν τινι βαθείᾳ ὀπῇ, ὑπὸ βράχον ἢ ὑπὸ ῥίζας, τὴν φυλάττει ἐπὶ μακρὸν μεταξὺ τῶν γνάθων αὐτοῦ, εἶτα τὴν καταβιβρώσκει ἀνέτως.

Ἐν Δελλαδίλλῃ. — Τοῦ λοιποῦ ἄνευ τῶν ἀγκαζίρ. — Ἐν τῷ γειτνιάζοντι δάσει. — Ἰχνη λέοντος περὶ τὸ στρατόπεδον. — Ἀναζητήσεις τοῦ λέοντος ἐν μέσῳ τῶν θάμνων. — Δύο λέοντες ἀντὶ ἐνὸς καὶ ἄνευ καραδίνης! — Φόνος λεαίνης. — Κεμάς ἢ στρεψίκερος. — Ἄγρα κέρκης καὶ τριῶν χελωνῶν. — Ἐξαίρετοι ἰχθῦς τῶν ὁμόρρων ποταμῶν τοῦ Νεῖλου. — Καλλονὴ τῆς χώρας. — Λέοντες δυσεπικατάληπτοι. — Εἰς ἐξ αὐτῶν θέλει νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ στρατόπεδον. — Ἀναζητήσεις τοῦ τολμηροῦ. — Πυροβολεῖται ἐν διαστάσει τινὶ δάσους. — Ὁ Τετέλ κατέναντι τοῦ λέοντος.

Τὴν ἐπιούσαν κατηρχόμεθα εἰς Δελλαδίλλην, ἔνθα οὐδὲν εἶχε μεταβληθῇ. ἀλλὰ δὲν εἶχον πλέον τοὺς ἀγκαζίρ. Οἱ ἀδελφοὶ Σεριφ μὴ δυνηθέντες νὰ ὁμονήσωσι πρὸς τὸν Ἀβού-Δὸ εἶχον ἀπέλθει ἐθήρευσον οὗτοι τότε ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Ρουαϊάν, ὅπου ἔμελλον νὰ μεταβῶ καταλείπων τὸν Σεττίτην. Ὡς πρὸς δὲ τοὺς δύο ἄλλους, εἶχον οὕτω καταχρασθῇ τοὺς ἵππους τῶν ὥστε ἦν ἡδὴ ἀδύνατον νὰ ἐξέλθωσιν εἰς θήραν σπουδαίαν. Οἱ τρεῖς ἐμοὶ ἵπποι, τούναντίον, μὴ καταπονηθέντες ὅσον οἶόν τε ἦν, εἶχον ὥς ἄριστα. Ὁ Ἀβού-Δὸ ἤτησέ με νὰ τοὺς δανείσω εἰς αὐτόν. Ἠρνήθην, προτιθέμενος μακρὰν ὁδοιπορίαν ἢ ἀποποίησης αὐτῇ ἐπήνεγκε τὴν διαφωνίαν ἡμῶν. Ἰνα εἶπω ἐν συντομίᾳ, ἦν κρεῖττον ν' ἀποχωρισθῶμεν πρὶν ἢ ἡ διάστα-

σις γένηται δεινότερα, καὶ ἀπεχωρίσθωμεν. Δὲν ἠδύναντο νὰ μεμφιμοιρήσωσιν· ἐξότου διετελοῦμεν ὁμοῦ, εἶχον οὗτοι πέμψει εἰς Gira, πρὸς ἴδιον αὐτῶν ὄφελος, ὑπὲρ τὰ εἴκοσι φορτία καμήλου ἀποτελούμενα ἐκ βύρσης, λίπους, κρέατος ξηροῦ. Προσέτι, εἶχον λάβει τὸ πλεῖστον τοῦ ἐλεφαντίνου. Οὐδέποτε περιοδία αὐτῶν ὑπῆρξεν ἐπικερδεστέρα.

Ἐνῶ ἀνίδρυον τὸ στρατόπεδον, ἀνεχώρησα μετὰ τοῦ Ταχέρ-Νούρ, καὶ ἐπαρευόμην ἵνα περιπλανηθῶ ἐν τῷ δάσει, ὑποτιθεὶς ὅτι θὰ εὑρίσκον ἐκεῖ μίαν κεμάδα στρεψίκερων μακρὰν ἥττον ἐνὸς τετάρτου τοῦ μιλίου. Περιοριζομένη μὲν ἐκατέρωθεν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, χωριζομένη δὲ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς διὰ φάραγκος, ἡ μερίς αὕτη τοῦ δάσους δὲν εἶχε πυρποληθῇ ὑπὸ τῆς πυρκαϊᾶς καὶ, τοῦ χόρτου μὴ καταστραφέντος ἐν αὐτῇ, ἐχρησίμευεν ὥς ἄσυλον πρὸς πᾶν εἶδος θηράματος, τὸ ὁποῖον εὑρίσκειν ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτῆς νομὴν ἅμα καὶ σκέπην.

Ἐφονεύθη δὲ οὐχὶ κεμάς ἀλλὰ βούβαλος.

Οἱ ὄντες παρ' ἐμοὶ ἐπελάβοντο τῆς ἐκδορᾶς τοῦ ζώου, ἐγὼ δὲ ἐξηκολούθησα περιπατῶν. Πρὶν ἢ ἀπέλθω, εἶχον διατάξει ν' ἀπολίπωσι τὸν σκελετὸν καὶ μέρος τοῦ κρέατος, ὅπως προσελκυσθῶσιν οἱ λέοντες, οἵτινες, πολυπληθέστατοι ἐν τοῖς πέριξ, οὐδὲν ἥττον δυσκολώτατα ἀνεκαλύπτοντο, καταφεύγοντες εἰς τοὺς θάμνους. Εἶχον λάβει ἀπόφασιν νὰ ἐξαναστήσω τὰ ζῶα ταῦτα, ἐὰν ἄλλως τε ἦν τοῦτο δυνατόν ἐν χώρᾳ οὕτῳ συμφάρῳ πρὸς αὐτά.

ᾠρύοντο οὗτοι κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα πανταχόθεν, καὶ, περὶ τὸν ὄρθρον, εὑρέθησαν τὰ ἰχνη ἅπερ εἰς ἐξ αὐτῶν ἐναπέλιπε περὶ τὸ στρατόπεδον.

Προσέλαβον πάραυτα τὸν Ταχέρ, τὸν Χασσάν καὶ τὸν Χατζή-Ἀλῆν, τοὺς ἐμοὺς ὀπλοφόρους, καὶ μετέβην ἔνθα τὴν προτράϊαν εἶχον διατάξει ν' ἀπολίπωσι τὸν βούβαλον. Οὐδ' ὅσπου ἐν ἐξ αὐτοῦ ὑπελείπετο· τοῦθ' ὅπερ ἐγὼ προέβλεπον. Τὸ ἔδαφος ἀπέφαινεν ἀπανταχοῦ ἰχνη λέοντος· ὥς πρὸς δὲ

τὴν βορὰν, εἶχον σύρει αὐτὴν πρὸς τοὺς θάμνους· τοῦτο δ' εὐκόλως ἐφαίνετο ἐκ τῆς ἀτραποῦ ἣν διανέωξεν ἐν τῷ χόρτῳ. Δυστυχῶς τὰ ἔχνη κατήρχοντο συνήνεμα, ὅπερ μὲ ἠνάγκαζε νὰ ποιήσω μακρὰν περιστροφὴν καὶ ν' ἀνέλθω διὰ τῶν ἀκανθῶν μέχρις οὗ ἡ ρίς μου ἠθελέ μοι ἐνδείξει τὴν θέσιν τοῦ πτώματος, ἐγγὺς τοῦ ὁποίου θὰ ὑπῆρχον οἱ λέοντες.

Παρήγγειλα τοῖς παρ' ἐμοὶ νὰ μὴ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ εἰσεχώρησα εἰς τὰς βάτους. Αἱ ἀνταλλακτικαί μου караβίνας μοι ἦσαν τοσοῦτω μᾶλλον ἀναγκαῖαι ὅσῳ ἐγὼ ἔφερον ὄπλον ἀκριβέστατον μὲν, ἀπλούστατον δέ.

Ἐγγύθεν παρακολουθούτων τῶν συνεταίρων μοι, προέβαινον ἀθορύβως καὶ μετὰ πόνου, ὀλισθαίνων ἐν τῷ χόρτῳ, ἔρπων ὑπὸ τὰς ἀκάνθας καὶ διαβλέπων διὰ τῶν θάμνων. Ἐσυρόμεθα οὕτω ἀπὸ ἡμισείας ἤδη ὥρας ὅτε ριπὴ ἀνέμου μοι ἔφερεν αἴφνης τὴν εὐδιάγνωστον ὀσμήν τοῦ ὑποσεσηπότος κρέατος.

Στραφεὶς πρὸς τοὺς κατόπιν ἐνεύσα αὐτοῖς ὅτι ἐγγὺς ἤμεθα τοῦ τέρματος καὶ ὅτι ὠφείλον νὰ ὦσιν ἔτοιμοι ἵνα μοι δώσωσι τὰς караβίνας· εἶτα προσεῖχον ἔτι μᾶλλον ὅπως ἀποφύγω καὶ τὴν ἐλαχίστην ταραχήν. Ἡ ὀσμὴ καθίστατο ἐπὶ μᾶλλον βαρυτέρα· τὸ θνησιμαῖον οὐκ ἦν μακρὰν· ἐπαλλεν ἡ καρδιά ἡμῶν.

Προεχώρουν ἀπαύστως, ὅτε φρικώδης βρυχηθμός, ἐκπεμφθεὶς ἐγγύτατα ἡμῶν, μοι ἐπέβαλε νὰ φέρω τὸ ὄπλον εἰς τὸν ὦμον. Σχεδὸν πάραντα διείδον τὸ σῶμα λέοντος ἢ λεαίνης τρία βήματα μακρὰν ἐμοῦ, ἐτέρωθι τοῦ θάμνου ὑπὸ τὸν ὁποῖον εἴρπυζον· τὰ φύλλα μοι ἀπέκρυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν· ἀλλὰ θὰ ἔθιγον σχεδὸν τοῦ θηρίου τὴν ἄκρα τοῦ ὄπλου μου.

Ἡ βολὴ ἦν σπουδαία· ἐσκόπευσα εὐθὺς πρὸς τὸν ὦμον. Εἰς ὠρυγὴν τρομερὰν μετὰ πηδήματος ἐκ τοῦ ὁποίου ἔτρισαν οἱ θάμνοι, ἐπηκολούθησεν ὁμοία ὠρυγὴ, καὶ ἕτερος λέων, καταλαμβάνων τὴν θέσιν τοῦ πρώτου, ἐφάνη, κατάπληκτος ἐκ τοῦ ἀκούσματος.

Ἐρατερίζων εἰς τὸ θηρίον, ἔτεινα τὴν

χεῖρα ὑπίσω μου, καθότι ἤμην ἄοπλος. Τὸ ζῶον, ὀρθιον διατελοῦν, ἐθεώρει πρὸς τὸν ἄνεμον, καὶ ἀνέπνεε διὰ τῶν μυκτήρων ὅπως ἀνακαλύψει τὸν ἐχθρόν.

Ἦν μεγαλόσωμος· εἶχε δασεῖαν τὴν χαίτην, λαμπρὸς λέων· καὶ ἄνευ караβίνης! Ἐστρεψα τὴν κεφαλὴν, καὶ εἶδον τοὺς παρ' ἐμοὶ σφαλλομένους πέντε ἢ ἑξ βήματα μακρὰν. Τρίζων τοὺς ὀδόντας, τοὺς ὀφθαλμοὺς περιστρέφων πλήρεις ὀργῆς, τοὺς ἠπείλησα διὰ τῆς πυγμῆς. Ὁ Ταχέρ-Νοῦρ ἔλαβε τὴν караβίαν ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Ἀλῆ, καὶ ὥρμα ὅπως μοι τὴν φέρη, ὅτε, αἰσχυρόμενος, ὁ Χασσὰν ἦλθε νὰ μοι δώσῃ τὴν ἑαυτοῦ· ἀλλ' ὁ λέων εἶχε γίνει ἄφαντος.

Οὐδέποτε τύχη ὠραιότερα ἀπωλέσθη μαρώτερον. Εὐχὴν δ' ἐποίησά μιν ἵνα μηδέποτε θηρεύσω ζῶον μέγα μίαν μόνην, ἔχων βολὴν ἐν τῇ χειρὶ. Ἐὰν εἶχον τὸν μικρόν μου Φλέσερ, τὸ θηρίον θὰ ἐφονεύετο· οὐδεμία περὶ τούτου ἀμφιβολία.

Ἀλλ' ὅμως δὲν εἶχον καιρὸν νὰ σκεφθῶ. Ποῦ ἦν ὁ λέων κατὰ τοῦ ὁποίου εἶχον πυροβολήσει; Δείψανα τινὰ βουβάλου ὑπῆρχον ἐκ δεξιῶν μου· τὸ ζῶον ὠφείλεν εἶναι ἐν τοῖς πέριξ. Ἐλαβον μίαν τῶν διπλῶν караβινῶν, καὶ ἠκροασά μιν μετὰ προσοχῆς ἄκρας. Βόμβος ὑπόκωφος ἠκούσθη βήματα τινὰ μακρὰν. Ὁ Ταχέρ-Νοῦρ ἔθηκε τὸ ξίφος ἐν τῇ χειρὶ, καὶ, τὴν ἀσπίδα προτάσσων, ἠρεύνησεν ἐν τοῖς θάμνοις, ἐνῶ ἐγὼ εἴρπον πρὸς τὸ μέρος ὅθεν ἤκουσα τὴν φωνήν.

Αἴφνης ὁ λέων ὠρύεται ἰσχυρῶς, φεύγει, καὶ πηδᾷ δέκα μέτρα μακρὰν, χωρὶς νὰ δυνηθῶ νὰ τὸν πυροβολήσω. Ὁ πεπνυγμένος βόμβος ἠκούσθη καὶ αὖθις· ἐξηκολούθησα ἔρπων κατὰ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν, καὶ εἶδον λαμπρὰν λεαίναν κατακειμένην ἐν τῷ χόρτῳ ὃν εἶχε θραύσει. Ἦν αὕτη ἐπιθάνατος ὑφ' ἧς ἐβλήθη σφαίρας. Μαινομένη ἔδακνε τὸν πόδα καὶ ἔκρουε τὸ ἔδαφος, τὸ ὁποῖον διέσχισε διὰ τῶν ὀνύχων τῆς. Δὲν ἀπείχομέν αὐτῆς πλέον τῶν ἐννέα μέτρων· εἶπον εἰς τοὺς παρ' ἐμοὶ νὰ ρίψωσι κατ' αὐτῆς

βώλους γῆς ὅπως ἴδωμεν εἰ ἡδύνατο νὰ ἐγερθῇ. Βρυχηθὺς ἀμαυρὸς ὑπῆρξεν ἡ μόνη αὐτῆς ἀπάντησις, καὶ ἀπεπέρανα τὴν ὁδύνην τῆς ἐμβάλλων σφαῖραν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· ἡ πρώτη τὴν εἶχε διέλθει ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ὤμου εἰς τὸν ἕτερον.

Ἐνῶ ἐπανηρχόμεθα εἰς τὰς σκηναὺς ἡμῶν διὰ τῆς λόχμης, ἡσθάνθη ἐγγύτατα ἐμοῦ ταχεῖαν τινὰ ὁρμήν· ἐνόμισα τὸ πρῶτον ὅτι ἦν λέων τις, ἀλλ' εὐθέως εἶδον παρερχομένην ὥραϊαν κεμάδα τὴν ὁποίαν ἀπέκτεινα διὰ σφαίρας διελθούσης διὰ τοῦ αὐχένος. Ὑπῆρξα εὐτυχής· ἐν δυσὶ βολαῖς ἐφόνευσα μίαν λέαιναν καὶ μίαν κεμάδα πρὸς μεταφορὰν τῆς ὁποίας ἀπητείτο δευτέρα κάμηλος!

Πασῶν τῶν μεγαλοσώμων κεμάδων ἡ στρεψίκερως, ἥτις ἐστὶν ἡ δορκὰς τῆς μεσημβρινῆς Ἀφρικῆς, ἐστὶν ἡ εὐστροφωτάτη. Ὁ ἄρρην αἰγαγρος ἔχει τρισκαίδεκα σπιθαμῶν μῆκος ἀπὸ τῆς ὀπλῆς μέχρι τοῦ ὤμου (ἐνὸς μέτρου καὶ ὀκτὼ ἢ δέκα ἑκατοστομέτρων.) Εἶναι ὥπλισμένος δι' ὥραϊων ἐλικοειδῶν κεράτων μακρῶν τρεῖς πόδας. Ἡ μυόχρους τρίχωσις αὐτοῦ ἔχει σειρὰς λευκὰς ἐπὶ τῶν λαγόνων καὶ γραμμὴν ὁμόχρου διήκουσαν ἀπὸ τῆς ὠμοπλάτης μέχρι τῆς βάσεως τῆς οὐράς. Ὁ περικαλλῆς οὗτος αἰγαγρος δὲν κατοικεῖ τὴν πεδιάδα ὡς οἱ πλεῖστοι τῶν ὁμογενῶν αὐτῷ· εὐρίσκεται συνήθως εἰς τοὺς βαθεῖς καὶ ὑλῶδεις αὐχένους.

Τὴν ἐσπέραν ἔρριψα τὴν ὁρμιάν μου παρὰ τοὺς πρόποδας ἀπορρώγους, ἔνθα, παρὰ τὸν αὐχμὸν, ὑπῆρχεν ὕδωρ πολὺ. Ἠγρευσά μόνον ἓνα ἰχθὺν ἔλκοντα δωδεκάδα λιτρῶν, εἰδός τι κέρκης, τὴν ὁποίαν οἱ Ἀραβες καλοῦσεν ἐλ βαγκάρ, τουτέστι ἡ δάμαλις, ἰχθὺς λίαν ὥραϊος καὶ τοῦ ὁποίου τὸ κρέας ἐστὶν ἐξαιρετόν. Εἶχον ἀγρεύσει ἀλλαχοῦ τοιαύτας ἐχούσας βάρος ἐξήκοντα ἕως ἑβδομήκοντα πέντε λιτρῶν· ἦν λοιπὸν μικρὰ λεία· ἀλλ' ἠγάγον εἶτα τρεῖς χελώνας αἵτινες ἔδακον τὸ δέλεαρ μετ' ἄκρας ἀπληστίας. Ἀνῆκον αὗται εἰς τὸ εἶδος τὸ ὁποῖον κατοικεῖ τὸν Νεῖλον καὶ τὸ ὁποῖον, ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, γνωστόν ἐστιν

ὑπὸ τὸ ὄνομα *trionis nilotica*. Μία ἐξ αὐτῶν περιεῖχε πλείω τῶν ἑκατὸν ὠῶν, τὰ ὁποῖα τηγαλίσαντες ἐφάγομεν, καὶ περ ἔχοντα γεῦσιν μικρὸν τι δριμεῖαν.

Ἐχουσαι τὴν ὄψιν δυσάρεστον, αἱ χελῶναι αὗται τῶν ὁποίων ἡ κεφαλὴ ἐστὶν ὥσει ὄφεως παρέχουσιν οὐχ ἥττον ἐξαιρετὸν ζωμόν. Τὸ σῶμα αὐτῶν ἐστὶν ὑπερβαλλόντως ισύπεδον, καὶ τὸ ὄστρακον αὐτῶν τοῦ ὁποίου τὸ λέπος ἐστὶ πράσινον βαθύχρουν ἔχον κίτρινα στίγματα, ἔχει τὴν ἄκραν ἀπαλὴν. Εἰσὶν αὗται ζωηρόταται, καὶ διατρέχουσι τὴν ὄχθην μετὰ τοσαύτης ταχύτητος ὥστε ἀναμιμνήσκουσι τὴν χελώνην ἥτις ἐνίκησε τὸν λαγὼν ἐν τῷ δρόμῳ.

Ἐν τῷ Σεττίτῃ, ὡς ἐν τοῖς ὁμόρροις ποταμοῖς τοῦ Νεῖλου εὐρίσκει τις ἔρπετὰ καὶ ἰχθὺς στενωὺς συγγενεύοντα πρὸς ἄλληλα καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀπὸ εἰδους εἰς εἶδος μετάβασις ἐστὶν εὐκατανόητος. Ὑπάρχει ἰχθὺς φέρων ὄπλισιν ὀστώδη, καλύπτουσαν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καὶ πλεον τοῦ ἡμίσεος σώματος· κάτωθι τῶν θωρακικῶν πτερυγίων εἰσὶ δύο ἀκίδες κινηταί, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ ὀστρακόδερμος οὗτος ἰχθὺς ἐγείρεται καὶ ἐπερείδεται ὡς ἐπὶ σκελῶν, ὅταν ἦναι ἐν τῇ ξηρᾷ. Ὁ *lepidosiren annectens* τοῦ Λευκοῦ Νεῖλου ἐστὶ διφορούμενος μεταξὺ τοῦ ἰχθύος καὶ τοῦ βατράχου. Τέλος ἰχθὺς τινες, τῶν ὁποίων ἡ ἰλύς ἐστὶ τὸ ἐνδιαίτημα καὶ οἵτινες διέρχονται πᾶσαν τὴν αὐχμώδη ὥραν ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐσκληρημένη γῇ, ἔχουσι πρὸς τὰ ἔρπετὰ στενὴν συγγένειαν.

Διетρίψαμεν ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐν Δελλαδίλλῃ, τερπνῷ ἐνδιαιτήματι ὁπόθεν εὐκόλως ἡδύνατό τις νὰ διευθυνθῇ πανταχόσεν. Ἀνωθι τοῦ στρατοπέδου ἡ χώρα σκηνογραφικωτάτη· ὀρηϋψικάρην κατὰ τὸν ὀρίζοντα, αὐχένες βαθεῖς, κατάφυτοι ἐξ ἀμαυρῶν ὀξυφοινίκων, ἡ ἔχοντες γυμνὰς τὰς πλευρὰς τῶν ὁποίων αἱ ὀξώδεις ρίζαι τοῦ βαοβάβ συνέχουσι τὰ τμήματα γρανίτου· εἶτα, ὁ ποταμὸς Σεττίτης κυλινδῶν διὰ τῆς ἐρήμου ταύτης τῆς χώρας τὰ διαυγῇ ὕδατά του, ὅτε

μέν περιοριζόμενα μεταξὺ ὑψηλῶν ἀπορρώγων, ὅτε δὲ ἐξαπλούμενα εἰς ἑκτασιν τριακοσίων μέτρων.

Χώρα θηραμάτων κατάπλεως. Ἀδύνατον νὰ καταριθμήσω ἀπάσας τὰς ὠραίαις ἄγρας μου ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Οἱ παρ' ἐμοὶ Ἀραβες, εἰς οὓς περιήρχοντο πάντα τὰ τῆς θήρας προϊόντα ἐπλουτίζοντο κατὰ λέξιν ἐντεῦθεν. Οὐ μόνον ἀφθονία ὑπῆρχε θηραμάτων ἀλλὰ καὶ πᾶν εἶδος αὐτῶν, ἐλέφαντες, ἵπποπόταμοι, ῥινοκέρωτες, βούβαλοι, καμηλοπαρδάλεις, αἶγαγροι.

Ὡς πρὸς τοὺς λέοντας, εἰ καὶ ἔβλεπέ τις πολλοὺς, ἀλλ' ὅμως ἦν δυσκολώτατον νὰ θηρεύσῃ. Οὐδὲν ἄλλο μέσον ὑπῆρχεν ἢ νὰ εἰσχωρήσῃ τις εἰς τὴν εὐνὴν των, ἄκρως κινδυνεύων· πλὴν ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι μᾶλλον ἐφοβοῦντο αὐτοὶ ἐμὲ ἢ ἐγὼ ἐπτοούμην ὑπ' αὐτῶν. Δὲν ἤρκει νὰ τοὺς πυροβολήσῃ τις ἐγγύθεν· ἔτι δὲ καθόλου δὲν ἐπέτυχον ἐν τούτῳ· εἶδον αὐτοὺς πίπτοντας, κυλινδουμένους εὐθύς, καὶ μεταβαίνοντας ἔν' ἀποθάνωσιν ἐν τοῖς θάμνοις ἔνθα ἀπώλυντο πρὸς ἡμᾶς.

Σελήνης οὐσης, ἐπορευόμην εἰς ἐνέδραν εἴκοσι βήματα μακρὰν τοῦ δελέατος τὸ ὁποῖον προσεἰλκυσε αὐτοὺς, καὶ ἀνέμενον· ἀλλ' ὥς τὰ πολλὰ ἐνεφανίζοντο αἱ ὕαιναι, καὶ τὸ δέλεαρ ὑπεκλέπτετο πρὸ τῆς ἀφίξεως τῶν λεόντων. Οὐδέποτε ἐπυροβόλησα κατὰ τῶν ἀπλήστων τούτων καθαρουργῶν αἰτινες εἰσὶ μὲν ἄκρως λυσιτελεῖς, ἀλλ' ὥς θήραμα οὐκ εἰσιν ἄξιαί μιᾶς βολῆς.

Ἐν τούτοις ὥς ἐκ τοῦ πλήθους κρεάτων τὰ ὁποῖα ἐπλήρουν τὸ στρατόπεδον τὰ σαρκοφάγα θηρία περιεφοίτων εἰς τὸν περίβολον ἡμῶν, πολλὰ μὲν οὖν ἄλλα καὶ λέοντες. Καί τις δ' αὐτῶν ἐπειράθη νὰ ὑπερβῇ τὸ περιχαράκωμα, ἐκωλύθη δὲ ὑπὸ τῶν παρ' ἐμοὶ ἀπωθησάντων αὐτὸν διὰ δαλῶν φλογερῶν. Μ' ἐξύπνισαν παρακαλοῦντες νὰ φονεύσω τὸν αὐθάδη· ἀλλ' ἀδύνατον νὰ εὐστοχήσῃ τις διὰ τοῦ ἐξ ἀκαυθῶν φραγμοῦ· ὠφείλομεν νὰ περιμείνωμεν ἕως οὗ γίνῃ ἡμέρα.

Ἄλλ' ἅμα τῆς ἡοῦς ἐπιλαμπούσης, ἐκάλεσα τὸν Χασσὰν καὶ τὸν Χατζή· Ἀλῆν, οἵτινες, αὐστηρῶς νουθετηθέντες, ὑπέσχοντο νὰ μοὶ ἀκολουθήσωσι μέχρι θανάτου. Ἐπομένως ἐνεχείρισα αὐτοῖς δύο караβίνας· καὶ, ἔχων ἐν τῇ χειρὶ τὸν μικρὸν Φλέσερ, ἀνεχώρησα κατευθυνόμενος πρὸς τοὺς θάμνους ἔνθα ἦν βεβαίως τὸ θηρίον.

Ἀπασα ἡ ἡμέρα παρήλθεν εἰς μάτην. Εἶχον ἐρπύσει ἐν τοῖς θάμνοις, εἶχον παραιτηθῇ τοῦ νὰ πυροβολήσω βουβάλους, αἰγάγρους, ἐμφανισθέντας κατὰ τρόπον ἐπαγωγότατον· ἀλλὰ ταῦτα ἐπιματαίω. Ἦδη ὁ ἥλιος ἔδυε καὶ ἀπὸ τῆς αὐγῆς οὐδ' ἄπαξ ἐπυροβόλησα.

Ἐπανηρχόμην περιπλανώμενος, φέρων τὸ ὄπλον ἐπὶ τοῦ ὤμου, διερχόμενος μικρὰς διαφάσεις εὐρείας μέτρατινὰ καὶ διαβαίνων διὰ τῆς λόχμης, ὅτε βρυχηθὸς ἐκπεμφθεὶς ἐνώπιον ἡμῶν μὲ κατέστησε προσεκτικόν· λέων λαμπρὸς εἶχεν ἐγερθῇ ἅμα τῇ προσεγγίσει ἡμῶν καὶ ἵστατο ἐν τῷ μέσῳ τῆς διαφάσεως ἔνθα ἠκροᾶτο, τῶν θάμνων ἀποκρυπτόντων ἡμᾶς αὐτῷ. Ἐσκόπευσα κατ' αὐτοῦ ἐν τάχει· ἐπήδησε πῆδημα σπασμωδικόν, κατέπεσεν αὐθις ἐπὶ τῶν νώτων καὶ ἐβλήθη ὑπὸ τῆς δευτέρας σφαίρας μου πρὶν ἢ δυνηθῇ ν' ἀνεγερθῇ.

Ἡμεθα τότε ἐν τῇ διαφάσει· ὁ Χασσὰν μοὶ εἶχε δώσει ἑτέραν караβίναν· ὁ Ταχέρ-Νοῦρ ἦν ἐγγὺς ἐμοῦ ξιφήρης. Ὁ λέων, ἄκρως μαινόμενος, ἐξηκόντιζε καθ' ἡμῶν ἀπειλὰς θανάτου καὶ ἐπροσπάθει νὰ πλησιάσῃ πρὸς ἡμᾶς· ἀλλ' ἔσυρε τὰ νῶτα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ εἶδον ὅτι σφαῖρα εἶχε θραύσει αὐτοῦ τοὺς νεφρούς. Συνεστρέφετο, ἠνωρθοῦτο, ἔτριξε τοὺς ὀδόντας καὶ ἐτρύπα τὴν γῆν διὰ τῶν τρομερῶν ὀνύχων αὐτοῦ, πρὸς τοὺς ὁποῖους τὸ κρανίον ἀνθρώπου δὲν θὰ ἦτο πλέον ἢ κέλυφος ὠοῦ.

Νυκτὸς ἐπιούσης ἐσκέφθην ὅτι ἦν συνετὸν νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν ἐπαυλισμὸν ἡμῶν, καθόσον μάλιστα ἦν πάντως ἀνωφελὲς νὰ πυροβολήσω καὶ αὐθις.

Τὴν ἐπαύριον λίαν πρωΐ, ἀκολουθούντων μοι ἀπάντων σχεδὸν τῶν παρ' ἐμοὶ

καὶ ἀλκίμου καμήλου, ἐπορευόμην πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ θηρός. Ἰππευον ἐπὶ τοῦ Τετέλ, ὅστις πολλὰ μοὶ εἶχε παρασχει δείγματα τῆς ἀνδρείας του καὶ τὸν ὅποιον ἐπεθύμουν νὰ παρατάξω ἀντιμέτωπον πρὸς τὸν λέοντα.

Ἀφικόμενοι ὅπου ὑπεθέτομεν ὅτι εἶχε συμβῇ ἡ πρᾶξις, περιέστημεν εἰς οὐ μικρὰν ἀμηχανίαν. Οὐδὲν ἵχνος ἐφαίνετο. Προδήλως δὲν ἦτο ἐκεῖ ἡ θέσις· ἀλλὰ πῶς ν' ἀναγνωρίσωμεν αὐτήν; Πᾶσαι αἱ διαφάσεις ἦσαν ὅμοιαι, ἐκτάσεις μικραὶ, ἐπίπεδοι καὶ ἀρμώδεις, διεσπαρμέναι ἐν τινι λόχμῃ θάμνων τῶν ὁποίων ἡ πυκνότης καὶ ἡ χλόη ἦσαν πανταχοῦ αἱ αὐταί. Ἐδέησε νὰ διαδράμωμεν τοὺς θαμνῶνας.

«Ἰδοὺ αὐτός!» ἐφώνησεν αἴφνης ὁ Χατζή-Ἀλῆς, «Ἰδοὺ αὐτός, ἐστὶ νεκρός!» Τὸ προέβλετον καὶ κατηυθύνθη μετὰ τῶν ἄλλων πρὸς τὸ σημεῖον τὸ ἐνδεικνυόμενον ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ. Ὠρυγὴ φοβερὰ ἐχαιρέτισε τὴν πρᾶσιν ἡμῶν· ὁ ὑποτιθέμενος νεκρὸς ἀνακαθίσας, τὴν χαίτην ἠνωρθωμένην ἔχων, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπαστράπτοντας, μᾶς προῦκάλεσεν εἰς μάχην δι' ἀλλεπαλλήλων ὑποκώφων βρυχηθμῶν βραχέων καὶ βαθέων. Ἀξιοθαύμαστος! Ἐφαίνετο ὄντως οἷος ἀληθῆς τοῦ δάσους βασιλεὺς· ἀλλ' εἰ διετήρει μέχρι τελευτῆς τὴν προαίρεσιν τοῦ μάχεσθαι, αἱ παραλελυμένοι ὁμῶς δινήμες αὐτοῦ ἐματαίουν τὸν πόθον αὐτοῦ.

Ἦν διὰ τὸν Τετέλ περίστασις ἐνδοξος· ἅμα τῷ πρώτῳ βρυχηθμῷ ἡ κάμηλος εἰς φυγὴν ἐτράπη, οἱ δὲ ἄνθρωποι διεσκεδάσθησαν. Ὁ ἵππος πτοηθεὶς εἶχεν ἐκκλίνει, ἀλλὰ τὸν ἐπανήγαγον καὶ ἤδη τὸν ὠδήγουν εὐθὺς πρὸς τὸν λέοντα ὅστις ἀνυπομόνως τὸν ἀνέμενεν εἰκοσάδα βημάτων μακράν.

Ἐστην κατευαντι τοῦ φοβεροῦ θηρός τοῦ ὁποίου ἡ προσπέλασις μου εἶχε παροξύνει τὴν μανίαν, καὶ ὅστις ἐβόμβησε προσηλὼν πρὸς τὸν ἵππον τοὺς μεγάλους ἀστραπαίους ὀφθαλμούς του. Ἐθώπευσα τὸν Τετέλ καὶ ἀπέτεινα αὐτῷ λόγους εὐνοϊκοὺς. Προσείδε τὸν λέοντα

ἀτενῶς, ἡ χαίτη αὐτοῦ ἠνωρθώθη, ἤρξατο νὰ βρέμῃ, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐνεδείκνυνεν ἐπιθυμίαν ἀποχωρήσεως. «Εὐγέ, Τετέλ!» τῷ εἶπον καὶ, ἑξακολουθῶν νὰ τὸν ἐνθαρρύνω διὰ τῆς φωνῆς, νὰ τὸν θωπεύω διὰ τῆς χειρὸς, παρώτρυνα αὐτὸν μικρὸν τι διὰ τοῦ πτερυστήρος καὶ τοῦ χαλινοῦ. Προέβη βραδέως, βῆμα πρὸς βῆμα, ἀλλ' εὐτόλμως, πρὸς τὸν ἐμμανὲ λέοντα ὅστις τὸν ἐχαιρέτιζε δι' ἀδιαλείπτου ὑποκώφου βρυχηθμοῦ. Πολλάκις ἔρρεγξεν ἰσχυρῶς καὶ ἐνητένισεν εἰς τὸ φρικαλέον στόμα, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἔπαυσα λαλῶν πρὸς αὐτὸν καὶ θωπεύων, δὲν ἠρνήθη νὰ προχωρήσῃ.

Γενόμενον ἑξ βήματα μακρὰν τοῦ ἐχθροῦ, τὸν ἀνεχαίτισα. Ἦν βεβαίως λαμπρὰ εἰκὼν ὁ θαυμασίως ἀνδρεῖος οὗτος ἵππος ἐνώπιον ψυχορραγούντος λέοντος· ἀμφότεροι ἀτενῶς προσβλέπτες ἀλλήλους· οὗτος μὲν ἔμπλεως ὀργῆς, ἐκεῖνος δὲ πλήρης εὐσταθείας καὶ τόλμης.

Ἡ δοκιμασία ἦν ἱκανή· ἐνέδωκα τὰς ἡνίας. Ὁ Τετέλ ἐνόησε τὸ σημεῖον καὶ ἔστη ἀκίνητος ὡς λίθος· ἐγίνωσκεν ὅτι ἔμελλον νὰ πυροβολήσω. Ἐσκόπευσά ἐπὶ τὴν κεφαλὴν καὶ ἡ βολὴς μου αὐτὴ κατέπαυσε τοῦ θηρίου τὴν ἀγωνίαν. Οὐδέποτε ὁ Τετέλ ἐκινεῖτο ἐπὶ τῇ βολῇ, νῦν δὲ οὐδ' ἐταράχθη. Καταβὰς ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ θωπεύσας αὐτὸν, τὸν ὠδήγησα παρὰ τῷ θανόντι τὸν ὅποιον ὡσαύτως ἐθώπευσα, καὶ ἔτεινα αὐτῷ τὴν χεῖρά μου ὅπως ὁσφρανθῇ. Ἐμύχθισεν ἐκ τῆς ὁσμῆς, ἐγὼ δ' ἐνέδωκα τὸν χαλινὸν καὶ τὸν ἀφήκα πάντῃ ἐλεύθερον. Ἐκυψε βραδέως τὴν κεφαλὴν, ὥσφρετο τῆς χαίτης τοῦ λέοντος, εἶτα ἀπεστράφη καὶ ἤρξατο τοῦ τρώγειν τὸν χόρτον τὸν ὑπὸ τοὺς θάμνους ὄντα.

Οἱ Ἀραβὲς μου ἐθαύμασαν. Ἡμεῖς ἐγινώσκομεν ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἦν ἀνίκανος πρὸς τὸ πολεμῆσαι· ἀλλ' ὁ Τετέλ ἠγνόει τοῦτο καὶ οὐδὲν ἡττοῦ εἶχε κατατολμήσει τῆς ὀργῆς λέοντος ὅστις ἐφαίνετο ἔτοιμος νὰ ἐπιτηδήσῃ.

Τῆς καμήλου ἐπαναχθείσης, περιεκαλύφθησαν αὐτῆς οἱ ὀφθαλμοί· ἐγουνπέτησε, καὶ ἐδέησε τῶν κοινῶν ἀγώνων ὁκτὼ ἀνδρῶν ὅπως τεθῇ ὁ λέων ἐπὶ τοῦ ἐπιστάγματος καὶ προσδεθῇ ἐκεῖ.

Εἰσκομισθὲν εἰς τὸν περίβολον τοῦ ἐπαυλισμοῦ, τὸ ὑπερήφανον ζῶον κατέθη προὐ τῆς συζύγου μου, ὑπὲρ τῆς ὁποίας οἱ ὄνυχες, οὗς συνάψαντες εἰς περιδέραιον φέρουσιν ὡς περίαμμα, ἦσαν προωρισμένοι.

(Ἐπειτα τὸ τέλος)

ΡΩΜΑΙΑΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΠΙ ΛΙΓΟΥΣΤΟΓ

(Συνέχεια, ὅρα φυλλ. Η΄.)

XIV. — Πολυτελεῖς λίθοι.

Ὁ τῆς ἡρωίδος ἡμῶν κόσμος ἐγγίζει εἰς τὸ τέλος, διότι μικρόν τι μέρος αὐτοῦ ἔτι ἐξετάσαντες, παυσόμεθα.

Τὸ πάθος τῶν πολυτίμων λίθων ἦτο τοσούτῳ ὑπερβυλικὸν παρὰ ταῖς Ῥωμαίαις, ὥστε οὐ μόνον ἀνὰ πᾶσαν σιγμὴν τῆς ἡμέρας ἡγάπων νὰ κοσμῶνται δι' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν πρωΐαν. Ὁ Ὀβίδιος, τόσῳ ἐπιεικῆς εἰς ἄλλα, μὴ δυνάμενος νὰ μὴ μεμφθῇ αὐτάς· «Ἐπιθυμεῖτε, λέγει, ὅπως αἱ ἐν στήθεσιν ὑμῶν ὥσι χρυσοῦφαντοι, ἢ χεῖρ πυριλαμπέσι λίθοις κεκοσμημένη, μαργαρίταις δ' Ἀνατολικοῖς ὁ τράχηλος, τῶν βαρυτέρων φυλαττομένων διὰ τὰ ὦτα».

Τέλος πάντων ἔφθانون ἤρ' γε μέχρι τοσαύτης ἀλλοκότητος πολυτελείας, ὥστε νὰ φέρωσι δακτυλίους καὶ εἰς τοὺς μεγάλους τῶν ποδῶν δακτύλους; Τὸ ἐξῆς τοῦ Μαρτιάλη χωρίον ὑποδηλοῖ τοῦτο. «Ὁ κρίκος αὐτός ἄριστα ἴσως ἡρμοζεν εἰς τοὺς πόδας, διὰ τοὺς δακτύλους σου ὁμῶς εἶναι βαρύτατος».

Ἄλλως δὲ, τοῦ νεωτερισμοῦ τούτου ἐγένετο ἀπόπειρα πρό τινων ἐτῶν ἐν

ταῖς αἰθούσαις τῶν Παρισίων, καὶ μάλιστα οὐχὶ ἐντελῶς ἀνευ ἀποτελεσμάτων.

Πᾶσα δὲ ὑπόθεσις περὶ τῶν ἐνωτίων ἄτινα ἐφαντάσθησαν αὐταὶ καθίσταται ὅπως δῆποτε πιθανή, καθ' ὅσον «ἀνῆρτων ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὥτος τρεῖς μέχρι τεσσάρων χονδρούς μαργαρίτας, ἵνα σχηματίσωσι τὰ καλούμενα ὑπ' αὐτῶν κρόταλα», νέον εἶδος κωδωνίων ἄτινα κατέβελγον αὐτὰς διὰ τοῦ ἐλαφροῦ κρότου τοῦ ἐκ τῆς συγκρούσεως παραγομένου, καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου κολακευομένη ἡ ματαιότης τῶν ἐκώλυνεν αὐτὰς νὰ αἰσθάνωνται τὸ βάρος.

Ἐπὶ τέλους, τίς θὰ τὸ πιστεύσῃ; Πολλαὶ τῶν μεγάλων ἐκείνων κυριῶν ἐνησμενίζοντο, τὴν Ἀντωνίαν τὴν σύζυγον τοῦ Δρούσου μιμούμεναι, νὰ κοσμῶσιν ἐνωτίους τοὺς ἰχθῦς τῶν ἰχθυοτροφείων αὐτῶν, ὅπως εὐχαριστήσωσι τὴν ἰδιοτροπίαν τῶν, βλέπουσαι αὐτοὺς κολυμβῶντας μὲ τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦτον.

Ἀναγκαίως δὲ πᾶσαι αὐταὶ αἱ σπατάλαι ἦσαν δαπανηρόταται, ὅπερ ὁ Ὀβίδιος διὰ δηκτικωτάτων λέξεων δηλοῖ λέγων· «Πρὸς τί ἡ μαυρία αὕτη τοῦ φέρειν ἐφ' ἑαυτῆς ὅλα τὰ εἰσοδήματά σου;» Κλὶ ὁ Προπέρτιος, «Ἡ δέσποινα αὕτη προβαίνει, τὴν κληρονομίαν τῶν ἀπογόνων τῆς ἐνδεδυμένη».

Δὲν νομίζετε ὅτι ἀκούετε τὸν Σουλλὸ καταγελῶντα τῶν αὐλικῶν Δουδοβίκου τοῦ XIII τῶν ἐκ χρυσοῦ καταπεφορτωμένων, αὐτίκως, ὡς ἔλεγε, ἔφερον ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ὑψίκομα αὐτῶν δάση;»

XV. — Γενικὴ ἐπιθεώρησις.

Τοιοῦτο λοιπὸν εἶναι τὸ ὀπλουργεῖον τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν μηχανημάτων, ἄτινα εἶδομεν τὴν ἡρωίδα ἡμῶν τοσούτῳ ἀφθόνως ἀρυομένην. Καὶ τέλος πάντων ἐνοπλος ἦδη, τίθεται πρὸ ὑπερμεγέθους καθρέπτου ἐν ᾧ ἡδύνατο νὰ θεωρῇ ἑαυτὴν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Ὁ Ἰουβενάλιος ἀξιοῖ προσέτι ἀνὰ προσκαλέσῃ αὕτη γραΐαν τινα, ἥδη